

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: Udrag fra Ritorneller [Hvor hans Manerer ere ridderlige!] (DK)

Citation: Aarestrup, Emil: "Udvalgte digte", i Aarestrup, Emil: *Udvalgte digte*, udg. af Dan Ringgaard , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 200.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aarestrup07val-shoot-idm139875154376000/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Vi vilde begge listelig med Sproget
Ved Hjælp af Tungens flydende Betoning
Gjensidig for hinanden skjule noget.

Hvorledes Haanden er saa nem og skikket
Til flygtig Gliden og til sagte Trykken,
Veed den Uskyldigste paa Øieblikket.

Paa hver en Skygge speidende hun stirred,
Og lytted efter hver en Lyd i Natten –
Beständig smukkere og meer forvirret.

Den Tid vil ogsaa komme, jeg mig troster,
Da hun vil Intet andet see og høre
End Fakkell-Glandsen, som Gud Amor ryster.

Det var saa nydeligt, da, trykt mod Barmen,
Du hvidsked til mig: Ikke meer saaledes!
Men tag mig kjønt og ærbart under Armen!

Jeg lokker ei med Slangens Bugt og Blikke;
Kun med Forstandens Rangle, Tankens Glæthed,
Besnærer jeg mit Rov – det nægtes ikke.

Utroskab er antik; da Helena sig jamred,
Og ei godvillig vilde følge Paris
Trak Venus hende selv til Sovekamret.

De mørke Lindetræers Duft var deilig!
Hun bukked sig tilbage for at aande –
O denne svage Stilling – hvor beleilig!

Det er min egen Skyld, og ingen Andens –
Bebreided du dig selv – at jeg har feilet!
Nei – hvidsked jeg – nei, det er Ægrestandens!